

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (laajennettu kolmas jaosto)

20 päivänä kesäkuuta 2000 *

Asiassa T-597/97,

Euromin SA, kotipaikka Geneve (Sveitsi), edustajinaan aluksi asianajajat D. Horovitz, J. Bäverbrant, G. Vandersanden ja N. Stockwell, Bryssel, ja solicitor N. Robson, sittemmin asianajajat Horovitz, Vandersanden ja Stockwell sekä solicitor E. Pitt ja solicitor S. Sheppard, prosessiosoite Luxemburgissa Société de gestion fiduciaire SARL, 2—4 rue Beck,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies S. Marquardt, avustajinaan asianajajat H.-J. Rabe ja G. Berrisch, Hampuri ja Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan investointipankin lakiasiainosaston ylijohdaja A. Morbilli, 100 boulevard Konrad Adenauer,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jota tukee

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet V. Kreuzschitz ja N. Khan, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

väliintulijana,

jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Puolasta ja Venäjältä peräisin olevan muokkamattoman, seostamattoman sinkin tuonnissa ja käyttöönotetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 22 päivänä syyskuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1931/97 (EYVL L 272, s. 1),

**EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN** (laajennettu kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Jaeger sekä tuomarit K. Lenaerts, V. Tiili, J. Azizi ja P. Mengozzi,

kirjaaja: hallintovirkamies A. Mair,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 6.7.1999 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian perustana olevat tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

1 Eurooppalainen metallialan järjestö (Eurométaux) teki 10.6.1994 komissiolle kantelun, jonka mukaan Kazakstanista, Puolasta, Venäjältä, Ukrainasta ja Uzbekistanista peräisin olevaa muokkaamatonta ja seostamatonta sinkkiä tuodaan polkumyynnillä.

2 Tämän kantelun seurauksena komissio julkaisi polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen 9.6.1995 (EYVL C 143, s. 12).

3 Kantaja ei ilmoittautunut menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetussa määräajassa.

4 Komissio teki 25.3.1997 polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL L 56, s. 1) nojalla päätöksen 97/223/EY Kazakstanista, Ukrainasta ja Uzbekistanista peräisin olevan muokkaamattoman, seostamattoman sinkin tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä (EYVL L 89, s. 47).

- 5 Samana päivänä komissio antoi asetuksen N:o 593/97 väliaikaisen polkumyynnitullin käyttöön otosta Puolasta ja Venäjältä peräisin olevan muokkamattoman, seostamattoman sinkin tuonnissa (EYVL L 89, s. 6; jäljempänä komission asetus).
- 6 Kantaja pyysi 9.4.1997 komissiolta tietoja niistä tosiseikoista, joihin asetus perustui, ja vaati saada tulla kuulluksi.
- 7 Kantaja ilmaisi 18.4.1997 epäilyksensä komission asetuksessaan tekemän tosiseikkojen analyysin oikeellisuudesta ja uudisti vaatimuksensa kuulluksi tulemisesta.
- 8 Komissio ilmoitti 28.4.1997 kantajalle, että kantajaa ei voida kuulla, koska se ei ollut ilmoittautunut menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.
- 9 Komissio ilmoitti kantajalle 4.7.1997 päivätyllä kirjeellään, että sitä lopulta kuultaisiin, ja antoi sille luvan esittää huomautuksensa.
- 10 Komissio kuuli kantajaa 18.7.1997. Kantaja jätti vastineen, jossa se esitti huomautuksensa komission asetuksesta. Vastineessaan se väitti olevansa venäläinen viejä ja arvosteli komissiota siitä, että komissio ei ollut lähettänyt sille moitittuja polkumyynntimenettelyjä koskevaan tutkimukseen liittyvää kyselyä. Kantaja väitti käyneensä kauppaa useiden sellaisten yritysten kanssa, jotka ovat kantelun tehneen järjestön jäseniä ja se katsoi, että se, että sen nimeä ei mainittu kantelussa johtui kantelun tehneen järjestön jäsenten halusta syrjäyttää kantaja markkinoilta estämällä sen tehokas puolustautuminen. Kantaja myönsi omaksuneensa

passiivisen odottavan asenteen, koska se oli ollut vakuuttunut siitä, että komissio päätyisi toteamukseen, että polkumyyntiä ei ole.

- 11 Komissio ilmoitti osalle niistä, joita asia koski, ne pääasialliset tosiasiat ja huomiot, joiden perusteella se aikoi suositella neuvostolle lopullisten tullien käyttöön ottamista ja väliaikaisen tullin mukaisten määrien lopullista kantamista. Kantaja sai nämä seikat myöhemmin tietoonsa.
- 12 Komissio ilmoitti 31.7.1997 päivätyllä telekopiolla kantajalle kantansa tämän esittämiin huomautuksiin.
- 13 Kantaja esitti 31.8.1997 uusia huomautuksia komission tekemistä toteamuksista ja johtopäätöksistä.
- 14 Neuvosto antoi 22.9.1997 asetuksen N:o 1931/97 lopullisen polkumyöntitullin käyttöönotosta Puolasta ja Venäjältä peräisin olevan muokkaamattoman, seostamattoman sinkin tuonnissa ja käyttöönotetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EYVL L 272 s. 1; jäljempänä riidanalainen asetus). Neuvosto otti muun muassa käyttöön Venäjältä peräisin olevaa tuontia koskien polkumyöntitullin, joka oli 5,2 prosenttia vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nett hinnasta (riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 3 kohta). Neuvosto vahvisti lähes kaikki komission asetukseen sisältyneet johtopäätökset.
- 15 Kantaja nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 17.12.1997 jättämällään kannekirjelmällä.

- 16 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 1.4.1998 jättämässään erillisessä asiakirjassa vastaaja esitti oikeudenkäyntiväitteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan mukaisesti.
- 17 Komissio pyysi 7.4.1998 saada osallistua oikeudenkäyntiin väliintulijana tukeen neuvoston vaatimuksia.
- 18 Kantaja esitti 28.4.1998 pyynnön tiettyjen tietojen käsittelemisestä luottamuksellisina.
- 19 Kantaja esitti oikeudenkäyntiväitettä koskevat huomautuksensa 17.6.1998.
- 20 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti 26.10.1998 tekemällään päätöksellä käsitellä väitteen pääasian yhteydessä.
- 21 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksyi 20.4.1999 antamallaan määräyksellä komission väliintulijaksi tukemaan vastaajan vaatimuksia ja hylkäsi pyynnön luottamuksellisesta käsittelystä.
- 22 Tuomioistuin kehotti 16.3.1999 työjärjestyksensä 64 artiklan 3 kohdan nojalla asianosaisia ja väliintulijaa toimittamaan tiettyjä asiakirjoja ja esitti niille kirjallisia kysymyksiä. Asianosaiset ja väliintulija esittivät tietyt asiakirjat ja vastasivat kysymyksiin asetetussa määräajassa.

- 23 Kantaja luopui 17.5.1999 päivätyllä kirjeellään vastauskirjelmän toimittamisesta.
- 24 Väliintulija jätti kirjelmänsä 4.6.1999, kirjallisen käsittelyn päättymispäivänä.
- 25 Asianosaisten ja väliintulijan lausumat kuultiin 6.7.1999 pidetyssä istunnossa.

Asianosaisten ja väliintulijan vaatimukset

- 26 Kantaja vaatii kannekirjelmässään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen asetuksen 1 ja 2 artiklan siltä osin kuin niitä sovelletaan kantajaan
  - toteaa, että riidanalainen asetus on kantajaan nähden mitätön
  - velvoittaa neuvoston toteuttamaan tarpeelliset toimenpiteet tämän tuomion tuomiolauselman noudattamiseksi varmistamalla, että kaikki kantajan maksamat väliaikaiset ja lopulliset tullit palautetaan kokonaisuudessaan laillisine korkoineen

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

27 Vastaaja on esittänyt oikeudenkäyntiväitteen ja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta

— toissijaisesti hylkää kanteen perusteettomana

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

28 Oikeudenkäyntiväitettä koskevissa huomautuksissaan kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää oikeudenkäyntiväitteen tai toissijaisesti käsittelee sen pääasian yhteydessä

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

29 Väliintulija vaatii väliintulokirjelmässään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta tai toissijaisesti hylkää sen perusteettomana.

Tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten ja väliintulijan väitteet ja niiden perustelut

30 Vastaajan mukaan kantajan vaatimus ei täytä niitä arviointiperusteita, jotka ovat muodostuneet oikeuskäytännössä yksityisten polkumyyntiasetuksista nostamien kanteiden tutkittavaksi ottamisen osalta. Nämä arviointiperusteet ovat seuraavat:

— toimi koskee erikseen viejä-tuottajia pääsääntöisesti silloin, jos niitä moititaan polkumyyntimenettelystä, jos ne on yksilöity riidanalaisissa asetuksissa tai jos alustavat tutkimukset koskivat niitä

— toimi koskee erikseen sellaisia maahantuojia, jotka ovat etuyhteydessä viejä-tuottajiin, pääsääntöisesti silloin, jos polkumyyntiä tai tullin määrää koskevat toteamukset on tehty niiden käyttämän jälleenmyyntihinnan mukaan

- toimi ei pääsääntöisesti koske erikseen riippumattomia maahantuojia, jolleivät ne voi osoittaa sellaisten ominaisuuksien olemassaoloa, jotka ovat niille tyypillisiä, tai sellaisten olosuhteiden olemassaoloa, jotka ovat niille ominaisia verrattuna kaikkiin muihin riippumattomiin maahantuojiin

- viejiä, jotka eivät ole tuottajia, on kohdeltava etuyhteydessä olevina tuojina tai riippumattomina tuojina sen mukaan, onko polkumyynnimarginaali määritetty niiden käyttämien hintojen mukaan vai ei

- pääsääntöisesti toimi koskee erikseen yrityksiä, jotka myyvät muiden valmistamia tuotteita, jotka on varustettu niiden omalla tavaramerkillä ("original equipment manufacturers" — OEM), jos yhteisön toimielimet ovat normaaliarvoa muodostaessaan ottaneet huomioon niiden ja viejien välillä toteutettujen myyntien erityispiirteet.

31 Kantajan hallinnollisen menettelyn aikana toimittamien tietojen perusteella ei voida käsiteltävänä olevassa tapauksessa päätellä, mikä rooli kantajalla täsmälleen on ollut Venäjän ja yhteisön välillä käydyssä sinkkikaupassa.

32 Kantajaa ei ole myöskään yksilöity riidanalaisessa asetuksessa, sillä polkumyynnimenettelyn olemassaoloon sekä polkumyynnimarginaaliin liittyvät toteamukset eivät perustu sen yksilölliseen tilanteeseen (asia 279/86, *Sermes v. komissio*, määräys 8.7.1987, Kok. 1987, s. 3109, 17 ja 19 kohta; asia 301/86, *Frimodt Pedersen v. komissio*, määräys 8.7.1987, Kok. 1987, s. 3123, 17 ja 19 kohta ja asia 205/87, *Nuova Ceam v. komissio*, määräys 11.11.1987, Kok. 1987, s. 4427, 14 ja 16 kohta). Komissio ei ole voinut tehdä lopullisia johtopäätöksiään etenkin vientihinnan osalta kantajaa koskevien tietojen perusteella, koska kantaja ei ilmoittautunut menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa, eikä toiminut tutkimuksessa yhteistyössä.

- 33 Vastaja, jota väliintulija tukee, lisää, että pelkästään se, että kantaja on esittänyt huomautuksensa komissiolle komission asetuksen 2 artiklan ensimmäisen alakohdan mukaisesti menettelyn myöhemmässä vaiheessa, ja että sen väitteet on esitetty riidanalaisessa asetuksessa, ei riitä yksilöimään kantajaa perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä alakohdassa (josta on muutettuna tullut EY 230 artiklan neljäs alakohta) tarkoitettu tavoin. Asetuksen ja päätöksen välinen ero voi nimittäin perustua ainoastaan itse toimenpiteen luonteeseen ja sen tuottamiin oikeusvaikutuksiin eikä siihen, millaisessa menettelyssä siitä on päätetty (asia 307/81, Alusuisse v. neuvosto ja komissio, tuomio 6.10.1982, Kok. 1982, s. 3463, 13 kohta; edellä 32 kohdassa mainitut asiat *Sermes v. komissio*, määräyksen 19 kohta, *Frimodt Pedersen v. komissio*, määräyksen 19 kohta ja *Nuova Ceam v. komissio*, määräyksen 16 kohta).
- 34 Lopuksi vastaja ja väliintulija katsovat, että kantaja ei ole osoittanut, että sillä olisi ominaisuuksia, jotka olisivat sille erityisiä ja jotka erottaisivat sen muista taloudellisista toimijoista. Etenkin vastaja katsoo, että kantaja ei ole osoittanut, että riidanalainen asetus häittäisi voimakkaasti sen kaupallista toimintaa, koska se ei ole esittänyt mitään tietoja yhteisössä myymänsä sinkin määrästä eikä siitä, kuinka suurta osuutta venäläisen sinkin vienti yhteisöön edustaa sen toiminnasta.
- 35 Väliintulija lisää, että kantaja ei ole esittänyt mitään todisteita markkinaosuudestaan venäläisen sinkin kaupassa. Myöskään kantajan oikeudenkäyntiväitettä koskeviin huomautuksiinsa liittämät sopimukset eivät osoita, että kantaja olisi suurin sinkin yhteisöön tuoja, eikä sitä, että olisi olemassa rajoitettu ja määritelty venäläisen sinkin tuojien ryhmä, eikä sitä, että kantaja olisi ollut ainoa tämän tuotteen viejä vuonna 1997. Toisin kuin kantaja asiassa C-358/89, *Extramet Industrie v. neuvosto*, jossa yhteisöjen tuomioistuin antoi tuomion 16.5.1991 (Kok. 1991, s. I-2501), kantaja ei ole myöskään esittänyt sellaista seikkaa, joka osoittaisi, että sen taloudellinen toiminta olisi riippuvainen sinkistä. Kantajan esittämistä asiakirjoista ei ilmene, mikä on sinkin kaupan osuus sen toiminnasta. Kantaja ei ole myöskään osoittanut, että riidanalaiset polku-

myyntitullit olisivat johtaneet siihen, että se olisi menettänyt yhteisöön sijoitautuneet asiakkaansa. Esitetyt asiakirjat päinvastoin osoittavat myynnin kasvaneen vuonna 1997.

- 36 Kantaja kiistää, että kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuisivat.
- 37 Yhteisöjen tuomioistuimet ovat kantajan mukaan katsoneet, että säädökset ja päätökset, jotka koskevat polkumyynnitullin käyttöön ottamista, koskevat erikseen
- tuojia ja viejiä, jotka voivat osoittaa, että ne on yksilöity komission tai neuvoston säädöksissä tai että alustavat tutkimukset ovat koskeneet niitä (yhdistetyt asiat 239/82 ja 275/82, Allied Corporation ym. v. komissio, tuomio 21.2.1984, Kok. 1984, s. 1005, 11 ja 12 kohta; asia 53/83, Allied Corporation v. neuvosto, tuomio 23.5.1985, Kok. 1985, s. 1621, 4 kohta; yhdistetyt asiat C-133/87 ja C150/87, Nashua Corporation ym. v. komissio ja neuvosto, tuomio 14.3.1990, Kok. 1990, s. I-719, 14 kohta ja asia C-156/87, Gestetner Holdings v. neuvosto ja komissio, tuomio 14.3.1990, Kok. 1990, s. I-781, 17 kohta);
  - tuojia, joiden kysymyksessä olevien tavaroiden jälleenmyyntihinta on ollut vientihinnan määrittämisen perustana (yhdistetyt asiat C-304/86 ja C-185/87, Enital v. komissio ja neuvosto, tuomio 11.7.1990, Kok. 1990, s. I-2939; yhdistetyt asiat C-305/86 ja C-160/87, Neotype Techmasheexport v. komissio ja neuvosto, tuomio 11.7.1990, Kok. 1990, s. I-2945 ja asia C-157/87, Electroimpex ym. v. neuvosto, tuomio 11.7.1990, Kok. 1990, s. I-3021 ja asia T-161/94, Sinochem Heilongjiang v. neuvosto, tuomio 11.7.1996, Kok. 1996, s. II-695);
  - niitä, jotka voivat osoittaa, että nämä säädökset tai päätökset koskevat niitä niille ominaisten erityisten ominaisuuksien tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista (asia 25/62, Plaumann v.

komissio, tuomio 15.7.1963, Kok. 1963, s. 197, 223; Kok. Ep. I, s. 181 ja edellä 35 kohdassa mainittu asia Industrie v. neuvosto, tuomion 14 kohta).

- 38 Kantaja katsoo täyttävänsä useita edellä kuvatuista edellytyksistä.
- 39 Ensiksikin kantaja vie kyseessä olevaa tuotetta.
- 40 Toiseksi kantaja on implisiittisesti yksilöity riidanalaisessa asetuksessa, jossa useissa yhteyksissä viitataan kantajan komission asetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti esittämiin huomautuksiin. Itse asiassa asetuksen 3, 5 ja 23 perustelukappaleissa ilmaistaan kantajan osallistuminen menettelyyn. Lisäksi 24, 27, 32, 40, 43 ja 44 perustelukappaleet liittyvät olennaisilta osiltaan niihin huomautuksiin joita vain kantaja saattoi tehdä.
- 41 Kolmanneksi kantaja toteaa, että näiden huomautusten vuoksi valmistelevat tutkimukset koskivat kantajaa, koska se oli ainoa venäläisen sinkin kauppaa harjoittava yritys, joka oli osallistunut menettelyyn.
- 42 Lopuksi kantaja toteaa, että riidanalainen asetus koskee kantajaa sellaisten erityisten ominaisuuksien vuoksi, joiden perusteella se erottuu muista toimijoista. Tältä osin kantaja toteaa, että se on pitkään toiminut yritys, jolla on hyvin merkittävä asema venäläisen sinkin viennissä yhteisöön ja joka vuodesta 1991 on vienyt noin 70 prosenttia Chelyabinsk Electrolytic Zinc Plantin (CEZP) tuottamasta sinkistä ja 100 prosenttia Electrozincin tuottamasta sinkistä. Kantaja kuuluu Venäjältä peräisin olevan sinkin viejistä muodostuneeseen rajattuun ryhmään ja sillä on määräysvalta CEZP:ssä Euromin Holdings Cyprus Ltd:n ja Southwell Ltd:n kautta, joista edellinen omistaa 37,53 prosenttia CEZP:stä ja jälkimmäinen 10,49 prosenttia. Kantaja on tehnyt merkittäviä sopimuksia CEZP:n ja Electrozincin sinkkivalimoiden kanssa samoin kuin yhden yhteisön

tuojan kanssa, ja kantaja on kärsinyt merkittävää vahinkoa käyttöön otetun polkumyyntitullin vuoksi.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 43 Vaikka polkumyyntiasetukset ovatkin perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa määrättyjen edellytysten kannalta todellakin luonteeltaan ja ulottuvuudeltaan yleisiä, koska niitä sovelletaan kaikkiin asianomaisiin taloudellisiin toimijoihin, tämä ei silti ole esteenä sille, että niiden säännökset voisivat koskea suoraan ja erikseen tiettyjä taloudellisia toimijoita (asia C-75/92, Gao Yao v. neuvosto, tuomio 7.7.1994, Kok. 1994, s. I-3141, 26 kohta ja siinä mainittu oikeuskäytäntö ja asia T-147/97, Champion Stationery ym. v. neuvosto, tuomio 19.11.1998, Kok. 1998, s. II-4137, 30 kohta ja siinä mainittu oikeuskäytäntö).
- 44 Niinpä säädökset, joilla otetaan käyttöön polkumyyntitulleja, koskevat erikseen sellaisia taloudellisia toimijoita, jotka osoittavat sellaisten seikkojen olemassaolon, jotka ovat niille ominaisia ja joiden osalta ne erottuvat kaikista muista taloudellisista toimijoista (edellä 37 kohdassa mainittu tuomio Plaumann v. komissio; edellä 35 kohdassa mainittu asia Extramet Industrie v. neuvosto, tuomion 16 ja 17 kohta ja edellä 37 kohdassa mainittu asia Sinochem Heilongjiang v. neuvosto, tuomion 46 kohta).
- 45 Yhteisöjen tuomioistuimet ovat katsoneet, että tietyt sellaisen asetuksen säännökset, jolla otetaan käyttöön polkumyyntitulleja, saattoivat yleensä koskea suoraan ja erikseen sellaisia kysymyksessä olleen tuotteen tuottajia ja viejiä, joiden katsotaan syllistyneen polkumyyntimenettelyyn niiden kaupallista toimintaa koskevien tietojen perusteella. Tällainen on tilanne niiden tuotanto- ja vientiyritysten osalta, jotka voivat osoittaa, että ne on yksilöity komission tai neuvoston säädöksissä tai että alustavat tutkimukset ovat koskeneet niitä (edellä 32 kohdassa mainittu asia Sermes v. komissio, määräyksen 15 kohta; edellä 37 kohdassa mainitut yhdistetyt asiat Nashua Corporation ym. v. komissio ja

neuvosto, määräyksen 14 kohta ja edellä 37 kohdassa mainittu asia Gestetner Holdings v. neuvosto ja komissio, tuomion 17 kohta ja siinä mainittu oikeuskäytäntö). Vielä edellytetään, että tämä seikka on tavalla tai toisella vaikuttanut ratkaisevasti yhteisön toimielinten toimintaan tai että se liittyy jollakin tavoin kysymyksessä olevan asetuksen olemassaolon perustaan (ks. eri yhteydessä kehittelystä päättelystä julkisasiamies M. Tesauron ratkaisuehdotus asiassa C-244/88, Usines coopératives de déshydratation du Vexin ym. v. komissio, tuomio 21.11.1989, Kok. 1989, s. 3811, erityisesti s. 3819, 4 kohta). Sellaisten säädösten, joissa otetaan käyttöön polkumyöntitullit, tietyt säännökset koskevat suoraan ja erikseen yleensä myös sellaisia maahantuojia, joiden käyttämä jälleenmyyntihinta on otettu huomioon vientihintaa muodostettaessa (edellä mainitut yhdistetyt asiat Nashua Corporation ym. v. komissio ja neuvosto, tuomion 15 kohta ja Gestetner Holdings v. neuvosto ja komissio, 18 kohta). Yhteisöjen tuomioistuin on myös ottanut tutkittavaksi riippumattoman maahantuojan tällaisesta asetuksesta poikkeuksellisissa olosuhteissa nostaman kanteen etenkin siksi, että asetus vaikutti vakavasti kantajan taloudelliseen toimintaan (edellä 35 kohdassa mainittu asia Extramet Industrie v. neuvosto, tuomion 17 kohta).

46 Käsiteltävänä olevassa tapauksessa niistä polkumyöntimenettelyistä, joita vastaan riidanalainen asetus on suunnattu, ensinnäkin moititaan puolalaisia ja venäläisiä yrityksiä eikä lainkaan kantajaa. Toiseksi tutkimus ei koskenut kantajaa. Kolmanneksi näiden polkumyöntimenettelyjen olemassaolon toteaminen, polkumyöntimarginaali, vahingon olemassaolo, suuruus ja asetetun tullin määrän määrittäminen eivät perustu kantajan kaupallista toimintaa koskeviin tietoihin. Neljänneksi kantaja ei edes ole kuvaillut täsmällisellä ja vakuuttavalla tavalla kysymyksessä olevaan tuotteeseen liittyvän toimintansa tarkkaa luonnetta (ks. jäljempänä 49 kohta).

47 Pelkästään se, että kantaja on esittänyt huomautuksia komission asetuksesta ja että riidanalaisessa asetuksessa viitataan näihin huomautuksiin, ei merkitse sitä, että kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset täyttyisivät sillä perusteella, että alustava tutkimus olisi koskenut kantajaa tai että kantaja olisi yksilöity implisiittisesti riidanalaisessa asetuksessa. Koska kantaja ei ole näyttänyt toteen muita erityisiä olosuhteita, pelkkä kantajan osallistuminen hallinnolliseen menettelyyn komission asetuksen antamisen jälkeen ja toisaalta kantajan implisiittinen yksilöinti riidanalaisessa asetuksessa — jos oletetaan, että asetuksessa olevat viittaukset Venäjältä peräisin olevan sinkin tuojan esittämiin huomautuksiin liittyvät kantajan esittämiin huomautuksiin (riidanalaisen asetuksen 3, 5, 23, 24, 27, 32,

- 40, 43 ja 44 perustelukappaleet) — eivät ole millään tavoin vaikuttaneet ratkaisevasti yhteisön toimielinten toimintaan eivätkä ne millään tavoin liity mainitun asetuksen olemassaolon perustaan.
- 48 Kantaja ei siis ole osoittanut sellaisten olosuhteiden olemassaoloa, jotka yksilöisivät kantajan kysymyksessä olevan säädöksen suhteen.
- 49 Edellä 35 kohdassa mainittuun asiassa *Extramet Industrie v. neuvosto* annettuun tuomioon (17 kohta) viittaamisen osalta kantaja on väittänyt, että riidanalainen asetus aiheutti sille merkittävää vahinkoa. On totta, että yhteisöjen tuomioistuin katsoi tässä tuomiossa, että riidanalainen asetus koski erikseen kantajayritystä, joka toimi riippumattomana tuojana, poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi ja etenkin siksi, että asetus vaikutti vakavasti sen liiketaloudelliseen toimintaan. Käsiteltävänä olevassa tapauksessa kantajan väite on kuitenkin hylättävä näytön riittämättömyyden vuoksi. Erityisesti on todettava, että vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tähän nimenomaisesti kehotti kirjallisilla kysymyksillä samoin kuin istunnon kuluessa, kantaja ei ole millään tavoin näyttänyt toteen väitettään, jonka mukaan riidanalainen asetus aiheutti sen, että kantaja menetti suurimman osan yhteisössä olevista asiakkaistaan ja että asetus näin ollen vaikutti olennaisesti kantajan asemaan kyseisillä markkinoilla. Edelleen, kantaja ei ole myöskään kuvaillut täsmällisesti ja vakuuttavasti toimintaansa yleensä eikä erityisesti venäläisen sinkin yhteisössä tapahtuvassa myynnissä, tapahtui se sitten viejänä, tuojana tai jossain muussa ominaisuudessa (ks. edellä 46 kohta). Kantaja ei ole myöskään esittänyt numerotietoja, jotka osoittaisivat, kuinka kantajan Venäjältä peräisin olevan muokkaamattoman, seostamattoman sinkin yhteisössä oleville yrityksille tapahtuvan myynnin määrä kehittyi, tai sitä, millaista osuutta tämä sinkin myynti edusti kantajan kokonaisliikevaihdosta, vaan päinvastoin, se on esittänyt asiakirjoja, jotka osoittavat, että myynnin määrä on kasvanut riidanalaisen asetuksen voimaantulon jälkeen.
- 50 Lisäksi siitä seikasta johdettu väite, että kantaja omisti osuudet kyseessä olevan venäläisen sinkin tuottajan (CEZP) kahdesta osakkeenomistajasta (ks. edellä 42 kohta), on hylättävä. Ellei henkilö voi vedota oikeussuojan tarpeeseen, joka olisi erillinen sellaisen yrityksen oikeussuojan tarpeesta, jota yhteisön säädös tai

päätös koskee ja josta hän omistaa osuuden (eli sellaisen kuin CEZP voisi olla nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa), henkilö ei voi puolustaa etujaan tämän säädöksen osalta muutoin kuin käyttämällä oikeuksiaan tämän yrityksen, jolla on kanneoikeus, oikeuden omistajana. Käsiteltävänä olevassa tapauksessa kantaja ei ole vedonnut CEZP:n oikeussuojan tarpeesta erilliseen oikeussuojan tarpeeseen. Vaikka oletettaisiin, että osuuden omistaminen CEZP:ssä voisi olla kanneoikeuden perusteena, kantajan omistusosuus on joka tapauksessa riittämätön tällaisen oikeuden perusteeksi, koska se on sekä epäsuora (Euromin Holdings Cyprus Ltd:n ja Southwell Ltd:n kautta) että osittainen (nämä kaksi yhtiötä omistavat vain 48,02 prosenttia CEZP:stä).

- 51 Edellä esitetystä seuraa, että riidanalainen asetus ei koske kantajaa sille ominaisten erityisten ominaisuuksien tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella se erottuu kaikista muista, vaan pelkästään sen objektiivisen ominaisuuden vuoksi, että se on venäläisen sinkin kauppaa harjoittava taloudellinen toimija, samalla tavoin kuin mikä tahansa muu taloudellinen toimija, joka on tosiasiallisesti tai mahdollisesti samanlaisessa tilanteessa.
- 52 Tästä johtuu, että kanne on jätettävä tutkittavaksi ottamatta.

Oikeudenkäyntikulut

- 53 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on vastaajan vaatimusten mukaisesti veloitettava paitsi vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan, myös korvaamaan vastaajan oikeudenkäyntikulut. Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan mukaan toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan; komissio on siis veloitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu kolmas jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan vastaajan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Jaeger

Lenaerts

Tiili

Azizi

Mengozi

Julistettiin Luxemburgissa 20 päivänä kesäkuuta 2000.

H. Jung

K. Lenaerts

kirjaaja

laajennetun kolmannen jaoston puheenjohtaja